

रामायणं

रमयत्येव स गुणैरुदारैस्तैरिमाः प्रजाः ।
 यस्मादतो राम इति नमैतत् तस्य विश्रुतं ॥ २२ ॥
 तमेवंगुणसंपन्नं रामं सत्यपराक्रमं ।
 ज्येष्ठं श्रेष्ठगुणैर्युक्तं पिता दशरथः सुतं ॥ २३ ॥
 यौवराज्येन संयोक्तुमियेष स महाद्युतिः ।
 तस्याभिषेकसंभारं दृष्ट्वा केकयवंशजा ॥ २४ ॥
 पूर्वं दत्तवरा राज्ञा वरमेनमयाचत ।
 विवासनं च रामस्य भरतस्याभिषेचनं ॥ २५ ॥
 स सत्यवचनाद्राज्ञा धर्मपाशेन संयतः ।
 विवासयामास सुतं राज्ञा दशरथः प्रियं ॥ २६ ॥
 स जगाम वनं वीरः प्रतिज्ञामनुपालयन् ।
 पितुर्वचननिर्देशात् कैकेय्याः प्रियकारणात् ॥ २७ ॥
 तं यात्नमनुजो धीमान् भ्रातरं राममग्रजं ।
 लक्ष्मणो नाम विनयादनुवव्राज वीर्यवान् ॥ २८ ॥
 सर्वलक्षणसंपन्ना नारीणामुत्तमा सती ।
 अनुवव्राज वैदेही सीता नाम पतिव्रता ॥ २९ ॥
 त्रूपयौवनमाधुर्यशीलाचारसमन्विता ।
 बभौ सानुगता रामं निशाकरमिव प्रभा ॥ ३० ॥
 पौरैरनुगतो दूरं पित्रा दशरथेन च ।
 शृङ्गवेरपुरे सूतं गङ्गाकूले व्यसर्जयत् ॥ ३१ ॥